

a Mirelei Gorea pare pîndită de primejdia manierismului. Constantin Brânzea a căpătat deplină siguranță într-unul dintre rolurile-cheie ale montării: actorul întruchipează dezinvolt și cu farmec atît ipostaza de lichea simpatică a personajului său, cît și pe aceea de ființă sensibilă și profundă. Indiscutabil „centru de greutate” al întregului spectacol, Gina Patrichi realizează o creație atît de minuțios șlefuită încît, pentru multă vreme, cred, numele personajului va fi, pentru noi, sinonim cu acela al actriței.

În sfîrșit, remarcăm cu plăcere „actualizarea” programului de sală, care re-produce citate ample (și numai favorabile — slăbi-ciune scuzabilă) din presă: el indică însă (mai puțin scuzabil) numele Mariei Gligor ca interpretă a rolului Șurocika: în reprezentație a apărut, de fapt, Zoe Muscan.

A. G.

...134

TEATRUL GIULEȘTI

NU NE NAȘTEM TOȚI LA ACEEAȘI VÎRSTĂ

de Tudor Popescu

13 octombrie 1983

Protagonistii, Dorina Lăzăr și Corado Negreanu, dau forță și pregnanță unei lecturi regizorale ilustrativiste. Ceea ce era expozițiv, monoton la premieră s-a estompat de-a lungul celor 134 de reprezentații.

O atentă și scrupuloasă distribuie a detaliilor în interpretare a împlinit personajele. Tentativele eroilor de a-și vindeca rănile adînci, înfringerile provocate de prejudecăți, lășitate, intoleranță, ipocrizii, compromisuri, în relațiile cu semenii, sînt apăsate de greutatea timpului irreversibil.

Această sugestie dă o gravitate neliniștitoare spectacolului. În secvența finală, Ștefan (Corado Negreanu) stă la masă în semiîntineric, chinuit de întrebări. Umerii lăsați, miinile atîrnă neputincioase, privirea, în gol. O singurătate înspăimîntătoare se profilează.

L. P.

...85

TEATRUL
DE COMEDIE

TURNUL DE FILDEȘ

de Viktor Rozov

10 octombrie 1983

Spectacolul regizat de Ion Cojar în scenografia lui Ion Popescu Udriște l-am regăsit la fel de armonios, de spontan, de viu, ca la premieră. Ni se prezintă radiografia socio-morală a cauzelor care destramă armonia unei familii din zilele noastre, ni se dezvăluie convenții sociale ce desfigurează prin ipocrizie, compromis și fals, normalitatea relațiilor umane.

Actorii, bine instalați în rol — Ion Lucian, Iarina

Demian, Stela Popescu, Liliانا Țicău, Consuela Dărie, Dorina Done, Violeta Berbiuc —, compun reliefat decupajul caracterologic al piesei. Remarcăm și cîteva prezențe noi. Astfel, pitorești pete de culoare sînt aparițiile actorilor Dem Savu, Virginia Mirea, Dan Tufaru. Expresiv, arăbescul psihologic conturat de Vladimir Găitan în Iasunin, erou măcinat de morbul parvenirii. Florin Anton compune cu suavitate juvenilă, naturalețe și savoare imaginea tînrului furios al lumii respective.

L. P.

...161

TEATRUL
„ION CREANGĂ”

ALBĂ CA ZĂPADA

de Ioan Roman,
după Frații Grimm

9 octombrie 1983

Dramatizînd cunoscuta poveste a Fraților Grimm, Ioan Roman pare a-și fi propus, în primul rînd, respectarea cît mai strictă a datelor basmului, rezistînd tentației de a opera vreo demitizare sau actualizare. Prin urmare, peri-pețiile la a căror desfășurare asistăm sînt cele de toți știute, personajele își păstrează caracteristicile clasice, farmecul romantic

A. G.

(Continuare la p. 60)